

Vi har en international succes i stoppet for anvendelse af freon og et gennembrud for erkendelsen af problemerne med CO₂-udslipene. Men samtidig mangler vi tilstrækkelig forpligtende aftaler om CO₂ for at kunne tøjle den farlige globale drivhuseffekt, og vi har selv herhjemme svært ved at leve op til vore handlingsplaner.

SF vil slå for at holde regeringen fast på måltallene, og vi vil gerne spørge regeringen og statsministeren, hvordan det går med den plan for bæredygtig udvikling, som regeringen skal aflevere i år 2002 som opfølgning på Rio-konferencen.

I Danmark har trafikken f.eks. et direkte stigende CO₂-bidrag, samtidig med at der er en alvorlig stigning i partikelforureningen, og regeringen tøver med de nødvendige indgreb. Vi håber også, at det bliver et stærkt tema i efteråret, og vi opfordrer regeringen til at gribe alle muligheder for fremskridt, bl.a. gennem et langsigtet DSB-forlig.

Samtidig skal vi være bevidste om, at de virkelig store fremskridt ligger i fælles europæisk og global handling. Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om Danmark i lighed med Holland er indstillet på at benytte fleksibilitetsbestemmelserne i Amsterdamtraktaten til, at 12 EU-lande kan gå videre og iværksætte fælles CO₂-afgifter på EU-plan.

Spanien har blokeret for vedtagelsen af Kommissionens forslag, og for SF at se må vi ikke lade os standse af det. Indsatsen mod drivhuseffekten er en oplagt sag til at skabe premiere på udnyttelse af fleksibilitetsbestemmelsen i Amsterdamtraktaten.

Som en modgående tendens til den øgede økologiske bevidsthed har vi desværre også et stigende kemikaliepres. Over 100.000 forskellige kemiske stoffer kan lovligt markedsføres i EU, selv om kun nogle få tusind af dem er testet for deres påvirkning af miljøet og sundheden – en helt igennem meningsløs situation. Dertil kommer de mange stoffer som f.eks. dioxin, der dannes ved forbrænding eller på anden måde utilsigtet. SF lægger op til en kraftig forbedring af regeringens kemikaliestrategi, bl.a. gennem afgifter, forskning og bedre beredskab i Miljøstyrelsen.

Der er behov for en grundlæggende integration af miljø-, natur- og sundhedshensyn i alle samfundets sektorer internationalt. I den verden, vi ser foran os i de nærmeste 10 år, bliver det væsentligt med et øget internationalt enga-

gement for os alle, hvis vi skal have skabt holdbare fremskridt, både herhjemme og globalt. Det nytter ikke, at vi tror, at vi kan hygge os i smug, hverken økonomisk, miljømæssigt eller sikkerhedspolitisk.

Hvis ikke den vilde liberalisme skal have lov til at hæрге med en hæmningsløs markedsøkonomi, der lægger kloden øde, skaber dyb social nød og hægter de fattigste lande af i udviklingen, så kræver det international vilje til handling og for Danmarks vedkommende især gennem EU og verdenshandelsorganisationen WTO.

Det er afgørende at få indarbejdet sociale- og miljømæssige klausuler i verdenshandelen, så landenes fri adgang til det globale marked forudsætter sociale mindsterettigheder, organisationsret og respekt for internationale miljøaftaler.

De første skridt til denne udvikling er taget, men EU's oplæg til den kommende WTO-konference i Seattle lader meget tilbage at ønske. Vi opfordrer regeringen til at give det den højeste prioritet at få EU til at spille en langt mere progressiv rolle på dette felt, og der er simpelt hen ikke andre end EU, der kan løfte opgaven.

Succesrighed i det arbejde er af afgørende betydning for livsmulighederne for fremtidige generationer, og derfor kan betydningen af denne her sag slet ikke overvurderes. For os er det kædet sammen med viljen til at understøtte udviklingsmulighederne og fremskridtsperspektivet både for de fattigste lande og for at rydde op efter årtiers splittelse i vores eget nærrområde.

Vi tillægger det den allerstørste betydning, at regeringen gør sit yderste for optagelse af de østeuropæiske lande i EU. Det er en lang og svær proces at gøre landene klar til det, og hvis projektet mislykkes, fordi EU mangler vilje til at skabe markedsadgang og øge investeringerne i Øst, så lægger vi grunden til nye konflikter og splittelser med en uforudsigelig nationalistisk opblusning i Øst som et alt for nærliggende perspektiv.

I SF håber vi meget på, at det i starten af det næste århundrede også bliver muligt at civilisere de internationale konflikter. Vi er i SF helt enige i, at det er afgørende for de internationale samfund at få fastslået, at vi ikke vil tolerere etnisk udrensning og folkemord, uanset om det er i Kosovo eller på Østtimor. Det er samtidig vigtigt at få fastlagt, at beslutningerne om indgri-